

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΖ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Σοφίας,
καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως,
Ἀγάπης, καὶ Ἐλπίδος

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 21.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες
μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου
οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι
ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ
ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 73.

Στίχ. α'. Ἵνα τί, ὁ Θεός, ἀπόσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου,
ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 98.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ
ὑψηλὸς ἐστίν.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

*Ἡ, ἀντι τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην,
Ἐκκλησία νῦν ἐξήνησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην,
Ἐκκλησία νῦν ἐξήνησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ
ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ
σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου,
Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρὸς, τὸ
κράτος καὶ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης,
ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον
διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν
πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ
Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ς'. Ἦχος πλ. δ'. Νοτίου Θηρός.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Ὁ γήρα καμφθεὶς, καὶ νόσῳ τρυχωθεὶς,
ἀνωρθοῦτο Ἰακώβ χειρὰς ἀμείψας, τὴν
ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ·
τὴν παλαιότητα καὶ γὰρ, τοῦ νομικοῦ
σκιώδους, γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ
ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Θεός, καὶ τὴν
ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ γήρα καμφθεὶς, καὶ νόσῳ τρυχωθεὶς,
ἀνωρθοῦτο Ἰακώβ χειρὰς ἀμείψας, τὴν
ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ·
τὴν παλαιότητα καὶ γὰρ, τοῦ νομικοῦ
σκιώδους, γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ
ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Θεός, καὶ τὴν
ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Δόξα.

Νεαζούσαις θεῖς παλάμας, ὁ θεῖος
Ἰσραήλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς
πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρης λαός·
ὑποπτευθεῖς ὅθεν οὕτως ἐξηπατῆσθαι, οὐκ
ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει
λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγῆς
ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Καὶ νῦν.

Νεαζούσαις θεῖς παλάμας, ὁ θεῖος
Ἰσραήλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς
πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρης λαός·
ὑποπτευθεῖς ὅθεν οὕτως ἐξηπατῆσθαι, οὐκ
ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει
λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγῆς
ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλουϊά.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Τῶν Ἀγίων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς ἐλαία κατάκαρπος ἀνεβλάστησας,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου Σοφία Μάρτυς
σεμνή, καὶ προσήγαγες Χριστῷ καρπὸν
ἡδύτατον, τοὺς τῆς νηδύος σου βλαστούς, δι'
ἀγώνων ἱερῶν, Ἀγάπην τε καὶ Ἐλπίδα, καὶ
τὴν θεόφρονα Πίστιν· μεθ' ὧν δυσώπει ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαῖρει ἔχουσα ἡ Ἐκκλησία, σὲ καὶ
τέκνα σου καύχημα θεῖον, καὶ γηθοσύνης
εὐφημεῖ σε κραυγάζουσα· Σύ μου ὑπάρχεις
τὸ καύχημα, καὶ τῶν σῶν τέκνων τὰ
πάντιμα λείψανα. Μάρτυρες ἑνδοξοὶ, Σοφία,
Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, Χριστῷ τῷ Θεῷ
πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως,
τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός·
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν
σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΤΡΙΤΗ ΙΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύν. Ψαλμὸς 63.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ
ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

2Κορ 12:20-21; 13:1-2

Ἀδελφοί, φοβοῦμαι μήπως ἐλθὼν
οὐχ οἷους θέλω εἶρω ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὐρεθῶ
ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μήπως ἔρεις, ζήλοι,
θυμοί, ἐριθειῖαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί,
φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν
ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ Θεός μου
πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν
προσημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων
ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ
ἣ ἔπραξαν. Ἰδού, τρίτον τοῦτο ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ

τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προσημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Περυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λου γ΄ 23 - 38, δ΄ 1

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ὁ Ἰησοῦς ὥσει ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὧν, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλίου, τοῦ Ματθάν, τοῦ Λευῖ, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμώς, τοῦ Ναούμ, τοῦ Ἑσλὶμ, τοῦ Ναγγαί, τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμεϋ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωδᾶ, τοῦ Ἰωαννάν, τοῦ Ρησᾶ, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ, τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Ἐλιέξερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευῖ, τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ Ἐλιακίμ, τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαῖνάν, τοῦ Ματταθᾶ, τοῦ Νάθαν, τοῦ Δαυῖδ, τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών, τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἰωράμ, τοῦ Ἑσρώμ, τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ, τοῦ

Σερούχ, τοῦ Ραγαῦ, τοῦ Φάλεκ, τοῦ Ἑβερ, τοῦ Σαλᾶ, τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἀρφαξάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰάρεδ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἐνώς, τοῦ Σήθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων

ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῆς
Ἀγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν
θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἀγάπης, καὶ
Ἑλπίδος, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.